

عنوان مقاله:

اسالیب ادبی در آیات واجد واژه «الارض» در قرآن کریم با عنایت با مبانی زمین شناسی تاریخی و زیست دیرینه شناسی

محل انتشار:

دومین همایش ملی پژوهشهای میان رشته ای قرآن و انگاره های علوم زیستی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

عبدالحسین کنگازیان - استادیار گروه زمین شناسی، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوارسگان)

اکرم السادات میرممتاز - مربی گروه زبان و ادبیات عرب، دانشگاه آزاد اسلامی واحد فلاورجان

امین رضایی صدر - دانش آموخته گروه زبان و ادبیات عرب، دانشگاه آزاد اسلامی واحد فلاورجان

خلاصه مقاله:

خداوند متعال کتاب آسمانی خود را بر حضرت رسول (ص) جهت هدایت و سعادت‌مندی انسان ها نازل فرمود. خداوند متعال برای نیل به این مقصود آیات هدایتگر را گاه با بیان ذکر رخدادهای تاریخی، گاه با بیان موضوعات علمی، یا با ذکر احکام دینی، گاه با ذکر داستان انبیاء و اقوام گذشته و یا در قالب های دیگر بیان می نماید. یکی از قالب هایی که خداوند به منظور تربیت و هدایت انسان در کتاب آسمانی آورده، مفاهیم زمین شناسی تاریخی و زیست دیرینه شناسی است در این تحقیق برای نیل به این هدف ابتدا آیات واجد واژه «الارض» که دارای مفاهیم زمین شناسی تاریخی و دیرینه زیست شناسی بودند از قرآن کریم استخراج گردیده و با استفاده از ترجمه استاد فولادوند ترجمه شده است. سپس براساس تفاسیر معتبر و مقالات علمی، مصادیق علمی آیات مورد بررسی قرار گرفت و با استفاده از تفاسیر و کتب بلاغی اسالیب ادبی مرتبط با آیات استخراج گردید. یافته های این تحقیق حاکی از آن است که در قرآن کریم برای تبیین آیات مرتبط با موضوع زمین شناسی تاریخی و زیست دیرینه شناسی از واژگان و عبارات متعددی نظیر «خلق»، «بدیع»، «فاطر»، «دخان»، «فی سته ایام»، «وانزل من السماء ماء فاخرج به من الثمرات رزقا» و «ذراکم» و... واز اسالیب ادبی نظیر تشبیه بلیغ، تاکید، بیان عظمت، حال و.. استفاده شده است. موضوعات زمین شناسی تاریخی اشاره شده عبارتند از: خلقت و تکامل تدریجی زمین، خلقت آسمان و تکامل تدریجی آن ۱۴ آیه و نحوه شکل گیری زمین و کرات آسمانی. همچنین در آیات مورد بررسی به زیست دیرینه شناسی نیز در موضوع خلقت تدریجی موجودات زنده و انسان اشاره شده است. نتایج حاصل از بررسی یافته ها نشان می دهد که استفاده از اسلوب «کنایه» برای عینی کردن نحوه خلقت، استفاده از «استعاره» برای تصویرپردازی بهتر پیدایش کره زمین، استفاده از «بیان عظمت» برای تبیین این پدیده (خلقت زمین و خالق آن) و «صفت استمراری» برای نشان دادن تدریجی بودن خلقت زمین می باشد. تنها اسلوبی که در تبیین موضوع زیست دیرینه شناسی بکار گرفته شده، اسلوب حال است. با توجه به کاربرد این اسلوب شاید بتوان نتیجه گرفت که کیفیت و چگونگی پیدایش موجودات زنده و انسان توسط این اسلوب بیان شده است.

کلمات کلیدی:

قرآن کریم، زمین شناسی، تاریخی، زیست دیرینه شناسی، اسلوب ادبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1405547>

